

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

27 noiembrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte – Guzun Ion,

Judecători – Catan Liliana și Țurcan Anatolie,

a examinat admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de către avocatul Terioșchin Denis în numele inculpatului, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 09 aprilie 2019, în cauza penală privind-l pe

Ciubaciuc Gheorghe Xxxxx, născut la xxxxx,
originar din s. Xxxxx, r-nul Xxxxx, domiciliat în
mun. Xxxxx, str. Xxxxx, ap. xx.

Termenul de examinare a cauzei:

1. prima instanță: 03.10.2017 – 26.06.2018;

2. instanța de apel: 16.07.2018 – 09.04.2019;

3. instanța de recurs: 05.07.2019 – 27.11.2019.

Asupra recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 26.06.2018, Ciubaciuc Gheorghe a fost achitat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, în legătură cu faptul că fapta nu a fost săvârșită de inculpat, iar fapta sa nu întrunește elementele și semnele calificative ale acestei infracțiuni.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a reținut că, potrivit ordonanței de punere sub învinuire și a rechizitoriului, lui Ciubaciuc Gheorghe, i s-a incriminat că acesta, în intervalul de timp cuprins între 11.09.2016, orele 22:30 min. și 12.09.2016, orele 00:30 min., prin înțelegere prealabilă și de comun acord cu alte persoane nestabilite la moment de organul de urmărire penală, aflându-se în loc public, în fața căminului aparținând Universității Libere Internaționale din Moldova, amplasat pe adresa mun. Chișinău, str. V. Lupu 16, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările și admitând în mod conștient survenirea acestor urmări, încălcând

grosolan ordinea publică și exprimând o vădită lipsă de respect față de societate, a numit fără vreun motiv cu cuvinte necenzurate pe Tacu Mihail, Vacarciuc Grigorie și Stegărescu Alexandru, care se aflau pe banca din fața căminului, intrând în conflict cu aceștia, în timpul căruia, a aplicat mai multe lovituri cu pumnii în regiunea feței cet. Tacu Mihail cauzându-i astfel leziuni corporale și dureri fizice și manifestând în acest mod un comportament agresiv și o obrăznicie deosebită.

Ulterior, potrivit rechizitoriului, Ciubaciuc Gheorghe încălcând grosolan ordinea publică în continuarea acțiunilor criminale, împreună cu persoanele nestabilite de organul de urmărire penală, s-au deplasat după Tacu Mihail, Vacarciuc Grigorie și Stegărescu Alexandru, iar în fața căminului amplasat pe adresa mun. Chișinău, str. Ștefan Neaga 3, i-au ajuns din spate și i-au doborât la pământ aplicându-le lovituri cu mâinile și picioarele pe tot corpul, acțiuni în urma cărora lui Vacarciuc Grigorie, i-au fost cauzate, conform raportului de expertiză medico-legală nr. xxxx din 07 octombrie 2016, vătămări ușoare.

Faptele respective au fost calificate de acuzatorul de stat potrivit prevederilor art. 287 alin. (2) Cod penal - *huliganismul, adică acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanei, precum și acțiunile care, prin conținutul lor, se deosebesc prin obrăznicie deosebită, acțiuni săvârșite de mai multe persoane.*

3. Sentința a fost atacată cu apel de către procurorul în Procuratura municipiului Chișinău, Oficiul Buiucani, Solovei Dan, care a solicitat casarea sentinței, cu pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpatul Ciubaciuc Gheorghe să fie recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal și ai stabili o pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 1200 u.c. ceea ce constituia 24 000 lei la data săvârșirii infracțiunii și a încasa din contul lui Ciubaciuc Gheorghe suma de 57 lei cu titlu de cheltuieli de judecată pentru întocmirea raportului de expertiză medico-legală nr. xxxx din 07 octombrie 2016.

3.1. În motivarea apelului a invocat că instanța de judecată la pronunțarea sentinței s-a bazat doar pe argumente nefondate, fără a se da o apreciere în coroborare cu celelalte probe obiective altor probe în ansamblu obținute conform rigorilor CPP în cadrul urmăririi penale și cercetate în instanța de judecată.

Instanța de judecată a examinat probele prezentate de acuzatorul de stat, însă eronat și subiectiv a dat apreciere circumstanțelor cauzei, care în mod direct se află în raport cu vinovăția inculpatului.

La adoptarea sentinței instanța nu a respectat dispoziția art. 101 Cod de procedură

penală care stipulează că fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor. Judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege și nici o probă nu are o valoare dinaintea stabilită pentru judecată.

Pe când, instanța de judecată a pus la baza sentinței de achitare, în primul rând, declarațiile inculpatului, care nu a recunoscut vinovăția, a negat săvârșirea infracțiunii, a depus declarații convenabile pentru el.

Aici instanța de judecată a pus la baza sentinței declarațiile date de către inculpat Ciubaciuc Gheorghe care au fost date la faza urmăririi penale din motiv că în cadrul audierii inculpatului nemijlocit în instanța de judecată acesta nu a comunicat nimic deși faptul că s-a adresat la recepționera Beșleagă Nadejda cu solicitarea de a primi careva pastile (a se vedea procesul verbal de audiere a inculpatului în instanța de judecată acesta declarând doar faptul că se simțea rău și a decis să se ducă la farmacie pentru procura careva pastile și atât).

Per contrario, instanța a respins solicitarea acuzatorului de stat de a lua în considerație declarațiile date la etapa urmăririi penale de către partea vătămată Vacarciuc Grigore din motiv că acesta a fost audiat nemijlocit în cadrul cercetării judecătorești, careva probe care ar pune la îndoială veridicitatea declarațiilor părții vătămate date în cadrul cercetării judecătorești nu au fost prezentate.

În asemenea circumstanțe, instanța la emiterea sentinței s-a bazat pe de o parte pe declarațiile date la etapa urmăririi penale a inculpatului Ciubaciuc Gheorghe, pe când declarațiile date la faza urmăririi penale de către partea vătămată nu au fost luate în considerație la emiterea sentinței. Este evident faptul că suntem în prezența unei situații de fapt în care partea vătămată a ajuns la un numitor comun cu inculpatul, s-au împăcat între ei și ca rezultat în ședința de judecată și-a schimbat declarațiile menționând că Ciubaciuc Gheorghe nu l-a lovit pe Tacu Mihail ceea ce contravine în mod direct cu circumstanțele constatate la etapa urmăririi penale și chiar și cele constatate de instanță care a indicat expres faptul că inculpatul i-a aplicat o lovitură cu pumnul în regiunea feței lui Tacu Mihail, iar din motiv că la materialele cauzei penale nu a fost anexat un raport de expertiză medico-legală de apreciere a gravității leziunilor corporale, fapta respectivă nu este suficientă pentru a constata întrunirea semnului cerut de componența de infracțiune menționată.

Așadar, instanța de judecată la emiterea sentinței a încălcat principiul nemijlocirii instituit de art. 314 Cod de procedură penală și a pus la baza sentinței nu doar declarațiile date de inculpatul Ciubaciuc Gheorghe la faza cercetării judecătorești, dar și declarațiile date de acesta la etapa urmăririi penale, refuzând să i-a în considerație și declarațiile date la urmărirea penală de către partea vătămată Vacarciuc Grigore.

În altă ordine de idei instanța a constatat cu certitudine faptul aplicării de către inculpatul Ciubaciuc Gheorghe a unei lovituri față de cet. Tacu Mihail din motiv că acesta nu dorea să-și ia sticlele din lada cu gunoi, dar din motiv că la materialele cauzei penale nu a fost anexat un raport de expertiză care să ateste existența și gravitatea eventualei leziuni provocate. Instanța a considerat că acest fapt nu este suficient pentru calificarea faptei în conformitate cu prevederile art. 287 Cod penal.

Concluzia instanței de judecată este una neîntemeiată deoarece conform practicii judiciare cât și doctrinei de specialitate în coroborare cu prevederile art. 287 Cod penal pentru existența infracțiunii de huliganism este necesar constatarea faptului încălcării grosolane a ordinii publice însoțite de aplicarea violenței. Legiuitorul nu stabilește care este gradul leziunilor corporale cauzate persoanei pentru întrunirea elementelor constitutive ale infracțiunii de huliganism, ci doar stabilește faptul aplicării în mod obligatoriu a violenței fără indicarea gradului acestei violențe.

Instanța de judecată corect a indicat în sentința sa precum că gravitatea leziunilor corporale se stabilește doar prin expertiza medico-legală (art. 143 alin. (1) CPP) însă în speță fapta incriminată inculpatului aduce atingere relațiilor sociale cu privire la ordinea publică, iar pentru existența infracțiunii de huliganism nu este necesară constatarea gravității leziunilor corporale ci doar constatarea faptului aplicării violenței ceea ce în cadrul urmăririi penale, cât și cercetării judecătorești a fost demonstrat cu certitudine.

De caz, aplicarea violenței sau amenințarea cu aplicarea unei asemenea violențe face și diferențierea între fapta de huliganism ca infracțiune (art. 287 Cod penal) și contravenția prevăzută de art. 354 Cod contravențional, însă chiar dacă instanța prin intima convingere a ajuns la concluzia că în acțiunile lui Ciubaciuc Gheorghe nu sunt întrunite elementele infracțiunii de huliganism, aceasta urma să se expună și asupra întrunirii elementelor constitutive ale contravenției de huliganism nu prea grav, fapt care nu a avut loc.

Plus la aceasta, instanța de judecată a indicat în sentința sa precum că în condițiile în care în rechizitoriu s-a făcut referire la altă parte vătămată instanța nu se poate substitui acuzatorului de stat prin înlocuirea eventuală a părții vătămate Vacarciuc cu

Tacu. Învinuirea incriminată lui Ciubaciuc Gheorghe se referă la acțiunile huliganice a ultimului atât în privința lui Vacarciuc Grigore, cât și în privința lui Tacu Mihail, iar refuzul lui Tacu de a fi recunoscut în calitate de parte vătămată în cauza penală respectivă nu exclude caracterul penal al faptei imputate inculpatului din motiv că lipsa unor pretenții de ordin moral sau material din partea persoanei lezate nu duce la încetarea procesului penal, dar poate constitui o circumstanță atenuantă care poate fi luată în considerație de instanța de judecată la individualizarea pedepsei.

În acest context a considerat, că sentința de achitare în cauza inculpatului Ciubaciuc Gheorghe este neîntemeiată, nu corespunde circumstanțelor faptei expuse și urmează a fi anulată ca fiind drept ilegală.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 09 aprilie 2019, a fost admis apelul declarat de către procuror, casată total sentința, și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță.

Ciubaciuc Gheorghe a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, fiindu-i stabilită o pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 550 (cinci sute cinci zeci) unități convenționale (11000 lei).

În conformitate cu art. 64 alin. (3¹) Cod penal, Ciubaciuc Gheorghe fiind în drept să achite jumătate din amenda stabilită dacă o plătește în cel mult 72 ore din momentul în care hotărârea devine executorie, în acest caz, va fi considerată că sancțiunea amenzii este executată integral.

4.1. În motivarea soluției adoptate instanța de apel a menționat că, situația de fapt și de drept reținută de instanța de fond nu corespunde probelor din dosar, care au fost apreciate incorect, instanța de fond ajungând eronat la concluzia că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

Verificând legalitatea și temeinicia sentinței atacate, pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar, audiind partea vătămată, martorul, cercetând suplimentar probele administrate în primă instanță, instanța de apel a constatat că:

Ciubaciuc Gheorghe în intervalul de timp cuprins între 11.09.2016, orele 22:30 min. și 12.09.2016, orele 00:30 min., prin înțelegere prealabilă și de comun acord cu alte persoane nestabilite la moment de organul de urmărire penală, aflându-se în loc public, în fața căminului aparținând Universității Libere Internaționale din Moldova, amplasat pe adresa mun. Chișinău, str. V. Lupu 16, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările și admitând în mod conștient survenirea acestor urmări, încalcând grosolan ordinea publică și

exprimând o vădită lipsă de respect față de societate, a numit fără vreun motiv cu cuvinte necenzurate pe Tacu Mihail, Vacarciuc Grigorie și Stegărescu Alexandru care se aflau pe banca din fața căminului intrând în conflict cu aceștia, în timpul căruia, a aplicat mai multe lovituri cu pumnii în regiunea feței cet. Tacu Mihail cauzându-i astfel leziuni corporale și dureri fizice și manifestând în acest mod un comportament agresiv și o obrăznicie deosebită.

Ulterior, încălcând grosolan ordinea publică în continuarea acțiunilor criminale, Ciubaciuc Gheorghe împreună cu persoanele nestabilite de organul de urmărire penală, s-au deplasat după Tacu Mihail, Vacarciuc Grigorie și Stegărescu Alexandru, iar în fața căminului amplasat pe adresa mun. Chișinău, str. Ștefan Neaga 3, i-au ajuns din spate și i-au doborât la pământ aplicându-le lovituri cu mâinile și picioarele pe tot corpul, acțiuni în urma cărora lui Vacarciuc Grigorie, i-au fost cauzate, conform raportului de expertiză medico-legală nr. 2970/D din 07 octombrie 2016, vătămări ușoare.

În ședința instanței de apel, inculpatul Ciubaciuc Gheorghe nu s-a prezentat, s-a constatat că acesta nu a fost găsit la domiciliul său, fiind anunțat în căutare în temeiul încheierii instanței, cu pornirea simultană a dosarului de căutare, astfel instanța de apel a examinat cauza în lipsa acestuia.

Necătând la faptul că, inculpatul Ciubaciuc Gheorghe nu a recunoscut vina de comiterea faptelor imputate, instanța de apel a considerat că, vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate a fost demonstrată pe deplin prin ansamblul de probe pertinente și concludente, utile și veridice prezentate de către acuzatorul de stat în ședința de judecată, și anume: declarațiile părții vătămate Vacarciuc Gheorghe, declarațiile martorului Stegărescu Alexandru, raportul de expertiză medico-legală nr. xxx din 10 octombrie 2016, procesul-verbal de recunoaștere a persoanei din 28 octombrie 2016, procesul-verbal de confruntare din 30 noiembrie 2016.

Instanța de apel, audiind participanții la proces, verificând prin prisma art. 101 Cod de procedură penală probele administrate la etapa de urmărire penală, cercetării judecătorești în prima instanță și verificate în instanța de apel, a constatat că a fost demonstrată cert vinovăția lui Ciubaciuc Gheorghe în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal - *huliganismul, adică acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanei, precum și acțiunile care, prin conținutul lor, se deosebesc prin obrăznicie deosebită, acțiuni săvârșite de mai multe persoane.*

Instanța de apel a atestat că, declarațiile inculpatului privind nevinovăția sa în comiterea faptei penale se combat prin totalitatea de probe pertinente, concludente, utile

și veridice cercetate în ședința de judecată și anume prin declarațiile părții vătămate, martorilor nominalizați supra și probele scrise cercetate în ședința de judecată. Aceste probe sunt contradictorii și vin în contradicție cu celelalte probe ale cauzei penale, considerând că instanța de fond nu a dat o apreciere globală ansamblului de probe, nu le-a coroborat și nu le-a examinat sub toate aspectele, astfel încât drept rezultat, a ajuns la soluția eronată de achitare a lui Ciubaciuc Gheorghe.

Este eronată concluzia primei instanțe referitor la faptul că nu s-a adevărit că Ciubaciuc Gheorghe i-a aplicat mai multe lovituri lui Vacarciuc Grigore, or, pe lângă declarațiile martorilor nominalizați, care coroborează cu materialele dosarului se regăsește raportul de expertiză medico-legală nr. xxx/D din 07 octombrie 2016, prin care se confirmă că la Vacarciuc Grigore s-a constatat plagă contuză la nivelul sprâncenei drepte, echimoză periorbital pe dreapta, echimoză cu excoriație la nivelul mucoasei buzelor, excoriație la nivelul genunchiului drept, care au putut fi cauzate în rezultatul acțiunii traumatice a unui corp contodent dur, care condiționează dereglarea sănătății de scurtă durată și se califică ca vătămare ușoară, care demonstrează legătura causală dintre acțiunile prejudiciabile ale inculpatului și consecințele acestora, or, anume Vacarciuc Grigore s-a adresat cu plângere la organele de drept că a fost agresat.

Declarațiile părții vătămate Vacarciuc Grigore și a martorului Stegărescu Alexandru, precum că nu a avut loc fapta incriminată inculpatului, cât și precum că acesta nu a lovit partea vătămată, instanța de apel le-a considerat date în scopul dezvinovățirii inculpatului și de a-l elibera de răspundere penală.

În situația creată este prezentă o situație de fapt în care partea vătămată a ajuns la un numitor comun cu inculpatul, s-au împăcat între ei și ca rezultat în ședința de judecată și-a schimbat declarațiile menționând că Ciubaciuc Gheorghe nu l-a lovit pe Tacu Mihail ci a comunicat că aceștia doar se împingeau.

Plus la aceasta, în cadrul audierii martorilor Tacu Mihail și Stegărescu Alexandru, aceștia au confirmat poziția inițială a părții vătămate și au comunicat instanței de judecată că Ciubaciuc Gheorghe nu l-a împins, dar i-a aplicat o lovitură cu pumnul regiunea feței lui Tacu Mihail.

La caz, instanța de apel a apreciat declarațiile inculpatului Ciubaciuc Gheorghe ca fiind date doar în scop de apărare și care nu sunt veridice acesta comunicând că nu l-a lovit în nici un mod pe Tacu Mihail pe când în cadrul cercetării judecătorești s-a constatat cu certitudine că inculpatul l-a lovit cu pumnul în față pe Tacu Mihail.

Indiferent de faptul că Tacu Mihail a depus sau nu cerere la organele de urmărire

penală pentru a fi recunoscut în calitate de parte vătămată, în cazul infracțiunii de huliganism mai întâi de toate se aduce atingere relațiilor sociale cu privire la ordinea publică, iar în cadrul cercetării judecătorești s-a constatat cu certitudine faptul că inculpatul l-a lovit în loc public în fața căminului pe Tacu Mihail, deci a comis fapta de huliganism.

Suplimentar la cele relatate, instanța de apel a menționat faptul că în cadrul audierii inculpatului Ciubaciuc Gheorghe acesta a comunicat instanței de judecată faptul că după ce partea vătămată împreună cu Tacu Mihail și Stegărescu Alexandru au părăsit banca din căminului inculpatul s-a îndreptat spre ei cu scopul de a-și găsi telefonul mobil care precum că l-ar fi pierdut. Însăși din declarațiile inculpatului a rezultat că el i-a urmărit pe cei împreună cu alte persoane neidentificate l-au doborât la pământ pe Vacarciuc Grigore cauzându-i leziuni corporale indicate în raportul de expertiză medico-legală nr. xxxx/D din 07 octombrie 2016.

Declarațiile inculpatului care au fost date în cadrul cercetării judecătorești sunt unele neveridice deoarece atât partea vătămată Vacarciuc Grigore cât și martorii Tacu Mihail și Stegărescu Alexandru au comunicat că mai multe persoane au ieșit din incinta căminului și s-au îndreptat spre primii, pe când inculpatul în general a comunicat că alte persoane în afară de dânsul nu erau la fața locului. În asemenea circumstanțe instanța urmează să aprecieze critic declarațiile date de inculpatul Ciubaciuc Gheorghe.

Cercetând materialele cauzei penale, instanța de apel a ajuns la ferma concluzie că în acțiunile lui Ciubaciuc Gheorghe sunt întrunite elementele infracțiunii de huliganism, or, s-a stabilit cu certitudine:

- aplicarea violenței asupra persoanei, fapt confirmat prin raportul de expertiză medico-legală nr. xxxx/D din 07 octombrie 2016 unde s-a indicat că la Vacarciuc Grigore s-a constatat: plagă contuză la nivelul sprâncenei drepte, echimoză periorbital pe dreapta, echimoză cu excoriație la nivelul mucoasei buzelor, excoriație la nivelul genunchiului drept, care au putut fi cauzate în rezultatul acțiunii traumatice a unui corp contodent dur, care condiționează dereglarea sănătății de scurtă durată și se califică ca vătămare ușoară;

- acțiuni însoțite de încălcare grosolană a ordinii publice și care se deosebesc prin obraznicie deosebită și anume: „exprimarea cu cuvinte necenzurate și gălăgie în stradă”, fapt confirmat prin declarațiile părții vătămate, martorilor;

- săvârșite în public, fapt dovedit, or, infracțiunea a avut loc în fața căminului aparținând Universității Libere Internaționale din Moldova, amplasat pe adresa mun.

Chişinău, str. V. Lupu 16, cât și în fața căminului amplasat pe adresa mun. Chişinău, str. Ștefan Neaga 3, în prezența altor persoane;

- intenții huliganice, atât inculpații, cât și partea vătămată au indicat că conflictul s-a iscat fără vreun temei, părțile nu se cunoșteau până la incident, nu se aflau în nici un fel de relație, prin urmare inculpatul a acționat fără careva motive, din intenții huliganice.

Referitor la argumentul precum că Vacarciuc Grigore putea fi bătut de către alte persoane, nefiind dovedit că anume Ciubaciuc Gheorghe i-ar fi aplicat lovituri. Astfel, partea vătămată a confirmat cu certitudine că după primul conflict între ei, Ciubaciuc Gheorghe, de el s-a apropiat anume inculpatul, care i-au aplicat lovituri. Astfel, partea vătămată l-a recunoscut pe Ciubaciuc Gheorghe.

La stabilirea și individualizarea pedepsei penale lui Ciubaciuc Gheorghe, instanța de apel a ținut cont de prevederile art. 6, 7, 16, 61, 75, 76, 77, 78 Cod penal, de gravitatea infracțiunii săvârșite - inculpatul a comis infracțiunea care face parte din categoria infracțiunilor mai puțin grave, conform prevederilor art. 16 Cod penal, de personalitatea inculpatului Ciubaciuc Gheorghe, care nu are antecedente penale, anterior nefiind condamnat, nu a recunoscut vina, nu figurează la evidența medicului narcolog și psihiatru, nu are careva persoane la întreținere, oficial neangajat în câmpul muncii circumstanțe, care conduc la concluzia că scopul legii penale la caz poate fi atins și fără izolarea acestuia de societate, considerând că la caz pedeapsa cu amendă va fi una echitabilă și corectă.

Astfel, instanța de apel a ajuns la concluzia că, restabilirea echității sociale, corectarea inculpatului și prevenția vor fi realizate prin aplicarea inculpatului a pedepsei în formă de amendă în mărime de 550 unități convenționale, echivalentul sumei de 11000 lei, pedeapsă pe care instanța a apreciat-o ca fiind echitabilă în raport cu fapta comisă și scopul pedepsei penale, pentru a acorda inculpatului șansa de a demonstra că cele întâmplate reprezintă un incident în biografia acestuia.

Cât privește cerința acuzatorului de stat privind încasarea din contul inculpatului Ciubaciuc Gheorghe, a cheltuielilor de judecată în bugetul de stat și anume suma de 57 lei cu titlu de cheltuieli de judecată pentru întocmirea raportului de expertiză medico-legală nr. xxxx/D din 7 octombrie 2016, instanța de apel a indicat că, în cazurile când expertiza judiciară se efectuează la inițiativa organului de urmărire penală ori instanței de judecată - autorități abilitate ale statului, plata pentru cheltuielile suportate se face din contul bugetului de stat, iar în cazurile când expertiza judiciară se efectuează la inițiativa

proprie și pe cont propriu, de persoana participantă la procesul penal, plata respectivă se face din contul acestei persoane.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către avocatul Terioșchin Denis în numele inculpatului, prin care, indicând temeiurile de casare prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 4) și 8) Cod de procedură penală, solicită casarea deciziei instanței de apel, cu menținerea sentinței.

În motivarea recursului invocă următoarele argumente:

- instanța de apel greșit a constatat că cet. Ciubaciuc Gheorghe a fost citat legal.

La fel, instanța de apel neîntemeiat l-a anunțat în căutare pe inculpat deoarece acesta nu se eschiva de la instanța de judecată și nici nu cunoștea despre data și ora ședinței de judecată.

Instanța de apel eronat a constatat că în instanța de fond inculpatul Ciubaciuc Gheorghe nu s-a prezentat. Inculpatul Ciubaciuc Gheorghe s-a prezentat în instanța de fond de fiecare dată, a dat declarații și a pledat nevinovat.

Faptul că inculpatul a fost prezent se confirmă și prin sentința instanței de fond, în care instanța a constatat prezența inculpatului și a reflectat declarațiile acestuia la etapa judecării cauzei și a făcut legătura causală între declarațiile inculpatului, a părții vătămate și a martorilor acuzării.

Astfel, se constată că instanța de apel nu avea dreptul să purceadă la examinarea cererii de apel a acuzatorului de stat în lipsa inculpatului, pe când prezența acestuia era obligatorie potrivit legii - temeiul invocat este art. 427 alin. 1) pct. 4) și 5) din Codul de procedură penală;

- instanța de apel eronat a ajuns la concluzia că cet. Ciubaciuc Gheorghe este vinovat de comiterea infracțiunii imputate și că acest fapt se confirmă prin declarațiile părții vătămate și a martorilor acuzării.

Constatările făcute de către instanța de apel în decizia sa vine în contradicție cu declarațiile părții vătămate și a martorilor acuzării cât în instanța de fond, atât și în instanța de apel;

- examinând în coroborare declarațiile părții vătămate și a martorului acuzării, se dovedește că cet. Ciubaciuc Gheorghe întemeiat și legal a fost declarat nevinovat de către instanța de fond.

Totodată, se constată că instanța de apel eronat a apreciat probele acuzării, făcând între ele legătură causală.

Probele acuzării nu pot sta la baza sentinței de condamnare a cet. Ciubaciuc

Gheorghe deoarece aceste probe de fapt și de drept dovedesc nevinovăția inculpatului și nicidecum vina acestuia.

Astfel, se constată că nu-i poate fi încredințată vinovăția lui Ciubaciuc Gheorghe deoarece lipsesc elementele constitutive a unei infracțiuni și mai mult ca atât infracțiunea nu a fost comisă de către acesta, iar decizia Curții de Apel este una contradictorie.

6. La recursul ordinar declarat de avocatul inculpatului, Terioșchin D., în conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1^a) Cod de procedură penală, a depus referință procurorul, prin care a manifestat dezacordul cu recursul declarat, indicând că instanța de apel just a constatat circumstanțele de drept și de fapt ale cauzei, corect încadrând acțiunile inculpatului și i-a stabilit o pedeapsă echitabilă.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, Colegiul penal decide asupra inadmisibilității recursurilor declarate din următoarele considerente.

În drept, soluția de inadmisibilitate a recursului declarat de procuror, își are sediul juridic în dispoziția art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, unde este stipulat că, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, poate să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că argumentele invocate în recurs sunt vădit neîntemeiate.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent, or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

Potrivit recursului declarat drept temeiuri de casare a deciziei instanței de apel se invocă pct. 4) și 8) din alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală, care stipulează că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise când *judecata a avut loc fără participarea inculpatului când participarea lui era obligatorie potrivit legii și când nu au fost întrunite elementele infracțiunii*. Însă, aceste temeiuri nu și-au găsit confirmare la examinarea recursului, nefiind stabilite presupusele erori de drept invocate de recurent.

Raportând normele nominalizate la situația în cauză, Colegiul penal conchide că aceste temeiuri nu și-au găsit confirmare, mai mult, reieșind din textul recursului,

avocatul de fapt critică procedura de apreciere a probelor, considerând-o ca necorespunzătoare circumstanțelor de fapt ale cauzei, astfel Colegiul penal atestă că, conform art. 101 alin. (2) Cod de procedură penală, la faza judecării cauzei instanța apreciază probele conform propriei convingeri formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.

Cu referire la temeiul prevăzut la pct. 4) alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală invocat de recurent, Colegiul verificând materialele cauzei a constatat că examinarea cauzei în instanța de apel a avut loc cu participarea procurorului, părții vătămate și avocatului inculpatului, însă în lipsa inculpatului. Potrivit materialelor cauzei, Ciubaciuc Gheorghe a fost citat legal despre data, ora și locul examinării cauzei pentru ședințele de judecată din 09.10.2018 și 20.11.2018, citațiile nefiind recepționate, pe avizele de recepție fiind bifată mențiunea nereclamat. Conform raportului inspectorului de sector din 05.02.2018, adresa la care a fost citat inculpatul Ciubaciuc Gheorghe, fiind verificată de mai multe ori, ultimul a fost de negăsit, iar vecinii au declarat că nu cunosc așa persoană.

Astfel, instanța de apel, la demersul procurorului, conducându-se de art. 321 alin. (5) Cod de procedură penală, prin încheierea din 05.02.2019, a dispus anunțarea inculpatului în căutare, considerând că neprezentarea acestuia în ședințele de judecată, face imposibilă examinarea cauzei și adoptarea unei hotărâri obiective.

Ulterior, în ședința din 09.04.2019, care a avut loc cu participarea procurorului, avocatului inculpatului, părții vătămate și a martorului Stegărescu Al., instanța de judecată a întrebat participanții la proces despre posibilitatea începerii examinării prezentei cauze în lipsa inculpatului anunțat în căutare. Toate părțile participante au declarat că este posibil (f.d. 227-228, vol. I).

Astfel, instanța de apel a dispus examinarea cauzei în continuare în lipsa inculpatului pe motiv că se eschivează de a se prezenta în ședința de judecată, or potrivit art. 66 alin. (5) pct. 1) Cod de procedură penală, inculpatul este obligat să se prezinte la citarea instanței. De asemenea, Colegiul stipulează că inculpatului, neavând aplicată nici o măsură de reprimare, nu i-a fost îngădit dreptul la libera circulație, însă era obligat a se prezenta în fața instanței la fiecare ședință fixată, fără a impune careva condiții.

În urma celor constatate, Colegiul a stabilit că eroarea prevăzută la art. 427 alin. (1) pct. 4) Cod de procedură penală invocată de recurent, nu a fost comisă de către instanța ierarhic inferioară, dat fiind faptul că, instanța de apel, la examinarea cauzei a respectat prevederile art. 414 alin. (1), 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, adoptând o

decizie fondată și întemeiată.

Potrivit procesului verbal al ședinței de judecată în instanța de apel, după ce au fost audiați participanții la proces, instanța conducându-se de prevederile art. 414 alin. (2) Cod de procedură penală, a purces la verificarea declarațiilor și probelor materiale examinate de prima instanță prin citirea lor în ședința de judecată, acestea fiind consemnate în procesul-verbal, probe care au și fost puse la baza deciziei instanței de apel. Aceste momente combat cele invocate de către avocat în recursul său, or asupra procesului-verbal al ședinței de judecată în instanța de apel nu au fost formulate careva obiecții după cum prevede art. 336 alin. (6) Cod de procedură penală.

Referitor la audierea pe viu în instanța de apel a martorilor, declarațiile cărora au fost puse la baza deciziei, Colegiul stipulează că potrivit art. 415 alin. (2¹) Cod de procedură penală, judecând apelul declarat împotriva sentinței de achitare, instanța de apel nu este în drept să pronunțe o hotărâre de condamnare fără audierea învinuitului prezent, precum și a martorilor acuzării solicitați de părți. Martorii acuzării se audiază din nou în cazul în care declarațiile lor constituie o mărturie acuzatorie, susceptibilă să întemeieze într-un mod substanțial condamnarea inculpatului, pe când în speță instanța de fond a emis o sentință de încetare a procesului penal în privința inculpatului, pe motiv că fapta nu întrunește elementele și semnele calificative ale infracțiunii incriminate.

Cât ține de temeiul prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală invocat de recurent, Colegiul penal menționează că, temeiul respectiv este prezent atunci când instanța ce a judecat cauza a comis în această parte o eroare de drept, cum ar fi situația prin care în hotărârea judecătorească s-a făcut referire la săvârșirea infracțiunii, dar nu au fost stabilite faptele sau împrejurările de fapt care corespund elementelor constitutive ale infracțiunii respective. Prin urmare, temeiul la care se face trimitere în recurs, nu este aplicabil în speța examinată din punct de vedere al prezenței erorii de drept, care ar determina necesitatea casării deciziei instanței de apel.

Așa cum rezultă din textul deciziei atacate, Colegiul constată că instanța de apel și-a motivat decizia în conformitate cu art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, ea cuprinde temeiurile de fapt și de drept care au dus la menținerea sentinței instanței de fond, corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, fiind una fondată și întemeiată.

Colegiul reține că concluziile instanței de apel contestate sunt corecte și se confirmă prin cumulul de probe administrate, cercetate și verificate în cadrul ședinței de judecată și indicate în pct. 4.1. a prezentei decizii, iar instanța de recurs, fără a reitera întreaga

motivare a instanței de apel pe care și-o însușește sub aspectul stării de fapt și de drept reținute, conchide asupra existenței faptei și vinovăției inculpatului în comiterea infracțiunii de care a fost recunoscut vinovat.

Astfel, Colegiul reține că argumentul precum că nu au fost întrunite elementele infracțiunii este neîntemeiat și constituie o interpretare subiectivă a recurentului, or, instanța ierarhic inferioară corect a constatat că în acțiunile lui Ciubaciuc Gheorghe sunt prezente toate elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal.

Reieșind din cele expuse, Colegiul conchide că în cauză nu s-au comis erorile de drept prevăzute în pct. 4) și 8) alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală la care face referință recurentul, deci nu persistă temeiuri de casare a soluției adoptate de către instanța de apel.

Având în vedere considerentele expuse și raportând situația reținută în cauză la prevederile art. 432 alin. (2) Cod de procedură penală, Colegiul penal concluzionează că la judecarea cauzei în ordine de apel instanța de apel a respectat prevederile legale relevante prescrise de art. 414-419 Cod de procedură penală, iar recursul declarat de avocatul Terioșchin Denis în numele inculpatului, este inadmisibil ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Terioșchin Denis în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 09 aprilie 2019, în cauza penală privindu-l pe inculpatul **Ciubaciuc Gheorghe Xxxxx**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Pronunțată integral la **27 decembrie 2019**.

Președinte:

Guzun Ion

Judecători:

Catan Liliana

Țurcan Anatolie